

7. 2. 2016, 10:00, Krefeld, Nemecko

„A bola slávnosť obnovenia chrámu v Jeruzaleme a bola zima. A Ježiš sa prechádzal v chráme, v dvorane Šalamúnovej. Vtedy ho obstúpili Židia a hovorili mu: Dokedy budeš držať našu dušu v napnutí? Ak si ty Kristus, povedz nám to otvorene! Ježiš im odpovedal: Povedal som vám, a neveríte. Skutky, ktoré Ja konám v mene Svojho Otca, tie svedčia o Mne; ale vy neveríte, pretože nie ste z Mojich oviec, ako som vám už povedal. Moje ovce čujú Môj hlas, a Ja ich znám, a nasledujú ma, a Ja im dávam večný život, a nezahynú na veky, a nikto ich nevytrhne z Mojej ruky. Môj Otec, ktorý mi ich dal, je väčší od všetkých, a nikto ich nemôže vytrhnúť z ruky Môjho Otca. Ja a Otec sme jedno.“ [Ján 10:22-29]

„Lebo som presvedčený, že ani smrť ani život ani anjeli ani vrchnosti ani moci ani prítomné ani budúce veci ani vysokosť ani hĺbokosť ani niktoré iné stvorenie nebude môcť odlúčiť nás od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“ [Rimanom 8:38-39]

[požehnanie detí]

Chcel by som vedieť, koľko detí bolo za uplynulých 60 rokov požehnaných a posvätených Bohu? Je jednoducho krásne, že rešpektujeme Božie Slovo v každej veci. V dňoch Pána mu prinášali deti a On im žehnal, a presne tak je to i dnes – ale nekrstil.

Bratovi Branhamovi sa skutočne stalo, že svoju dcéru pokrstil ako osemročnú. On bol veľmi láskavý človek. Všetky Božie i vlastné deti preňho znamenali všetko. Rebeka prišla k nemu a povedala: „Ja predsa verím v Ježiša Krista. Prečo teda nemôžem byť pokrstená?“ Áno. Viete, čo však z toho vzniklo? Dnes bratia, ktorí sa odvolávajú na brata Branhama, krstia deti už ako 6, 8, 10-ročné – jednoducho katastrofa. Len preto, že Boží muž konal podľa hlasu svojho srdca. Dodnes som nepokrstil nikoho mladšieho ako 12 rokov. Vo všetkých veciach sme vzali Božie Slovo za náš vzor. Náš Pán bol posvätený a obrezaný na ôsmy deň a potom čítame, že až ako dvanásťročný šiel do chrámu a s učeními Písma hovoril o Božom kráľovstve. Od samého začiatku sme si to vzali za smernicu. Už ako 12-roční môžeme urobiť správne rozhodnutie, ale, prosím, nie bez obrátenia, nie bez pokánia, nie bez toho, aby sme prežili odpustenie. Aj v tom všetkom musí platiť biblický poriadok. Pre mňa platí na všetky veky.

Dnes učiníme niečo mimoriadne. Máme mnoho pozdravov a cez telefón sa prihlásilo mnoho súrodencov. Dnes ráno som počul krátku pieseň v jazyku, v ktorom som doteraz nič nepočul. Musel som myslieť na to, že Biblia bola skutočne preložená do 554 jazykov a dialektov po celej zemi. Môžete sa o tom dočítať. Myslel som si: Prečo títo drahí súrodenci, ktorí boli dnes v kancelárii, neprídu teraz dopredu a nezaspievajú nám? My sa zo srdca pridáme. Myslím niekedy aj na všetky ostatné jazyky, ktoré sú na tomto mieste zhromaždené. Keď sa v nemčine káže a spieva, ako je to so všetkými ostatnými? Z Božej milosti však máme našich bratov, ktorí prekladajú, a nikto nie je ukrátený. Všetci spolu s nami počujú, prijmú to isté Slovo a sú požehnaní. Ako Pán povedal Abrahámovi pri ich prvom stretnutí:

„...budú požehnané v tebe všetky čelade zeme.“ [1. Mojžišova 12:3]

Všetci sa môžeme vrátiť späť k Adamovi, ako to Pavol vložil v Skutkoch apoštolov.

Bratia a sestry, Boh koná veľké veci vo všetkých národoch, jazykoch a kmeňoch. Boh koná veľké veci a my sme pochopili, že posledná zvesť skutočne zaznieva úplne všade.

[pozdravy]

Brat Dr. Mbije mi zavolať krátko pred šiestou a povedal: „Brat Frank, sme zhromaždení s viac ako 500 bratmi a sestrami, modlíme sa a čakáme na to, že budeme počuť kázanie.“ Boží ľud sa skutočne všade zhromažďuje, aby počul Božie Slovo, a ako sme už zdôraznili – bratia a sestry – celý svet teraz počuje a prežíva s nami.

Vidím nášho brata z Bulharska: Boh Ti požehnaj. Keď myslím na všetkých súrodencov z Rumunska... Kto číta správy z Rumunska, musí plakať, musí ďakovať, ako Božie Slovo, ako niekedy hneď prvé kázanie niektorých zasiahne a ľudia sa prihlasujú, prosia o modlitbu a prijmú záchranu a spásu. Ak by sme sa spýtali oboch našich bratov z Rwandy... tam nie je zhromaždených len 500, ale viac ako 2 000 ľudí, aby počuli Božie Slovo. Boh skutočne koná veľké veci.

Ako bolo zaslúbené Abrahámovi, že tak, ako nedokáže spočítať hviezdy, tak nebude možné spočítať jeho potomstvo [1. Mojžišova 15:5]. A tak, ako veril Bohu Abrahám, veríme Mu aj my, a ako obdržal zaslúbenie Abrahám, tak sme obdržali Božie zaslúbenia aj my. Abrahám bol poslušný – to prvé je v 1. Mojžišovej 18, kde dal Boh Pán zaslúbenie: „*Na určený čas* [podľa nem. prekladu: „*o rok*“]

zase sa navrátim k tebe podľa času života a Sára bude mať syna.“ – ale to druhé je v 1. Mojžišovej 22: „... *vezmi svojho syna, toho svojho jediného, ktorého miluješ, Izáka ... a obetuj ho tam v zápalnú obeť na jednom z tých vrchov, o ktorom ti poviem.*“ Abrahám sa o tom nedohadoval so Sárrou ani s iným človekom, neradil sa s telom a krvou, povedal svojim služobníkom: „...*ja a chlapec pôjdeme až tamto, a keď sa tam pokloníme, navrátíme sa k vám.*“ On vedel, že musí Izáka obetovať, ale veril, že ak ho obetuje, tak Boh ho vzkriesi z mŕtvych, a že sa obaja vrátia späť. Je to živá viera, že čo Boh zaslúbil, to aj naplní. Boh skutočne za všetko prevzal zodpovednosť a my Mu smieme plne dôverovať a vedieť, že On vedie dielo spásy k záveru v našich dňoch.

Ako som povedal včera večer – je to skutočne Tak hovorí Pán. Nielen *„Hľa, Ja vám pošlem proroka Eliáša, prv ako príde deň Hospodinov, veľký a strašný.“*, ale aj: **„Tak, ako bol Ján Krstiteľ poslaný pred prvým príchodom Krista, tak si ty poslaný so zvestou, ktorá predíde druhému príchodu Krista.“**

Už som tu 2 – 3 krát spomenul, že brat Branham navštívil presne 12 krajín a mal stále znovu evanjelizačné zhromaždenia. Hlavnou úlohou bolo zvestovať evanjelium, zavolať ľudí k Pánovi a potom sa modliť za chorých. To bolo jeho mimoriadne poverenie. Potom však prišiel pokyn, ktorý mu dal Pán. On predsa videl vo videní, ako v nadprirodzenom oblaku zostúpilo 7 anjelov. A potom mu bolo prikázané, aby šiel do Arizony na horu Sunset. Sedem mocných úderov hromu spôsobilo, že vzhladol nahor, a v tom okamihu uvidel oblak a siedmich anjelov a povedal: „Siedmy anjel pre mňa znamenal viac ako tých ostatných šesť. Siedmy v pyramíde ku mne hovoril a povedal mi: «Vráť sa späť do Jeffersonville, pretože nastane otvorenie pečatí.»” Bratia a sestry, v našom čase sa tu na zemi diali nadprirodzené veci! Boh na to obrátil našu pozornosť, aby sme získali vnútorný rešpekt, boli pripravení a vedeli, že tu nepredstúpil nejaký muž, ale muž poslaný od Boha s Božím poslaním spojeným s Božími spásnymi dejinami v našom čase. Myslíme na to, že Pán dal do Cirkvi apoštolov, prorokov, pastierov, učiteľov a evanjelistov... Avšak služba brata Branhama nebola určená len pre lokálny zbor, ale celosvetovo pre telo Pánovo, pre Cirkve prvorodených. Ako brat Borg už čítal: Jeho ovce čujú na Jeho hlas. Stručne to spomeňme: On je oboje – dobrý Pastier a aj Boží Baránok, ktorý za nás zomrel, dobrý

Pastier, ktorý dal Svoj život za Svoje ovce. Sme vyznačení v Jeho rukách, v rukách, ktoré boli pribité na kríž. V okamihu, keď Spasiteľ zvolal: „*Môj Bože, môj Bože, prečo si ma opustil?*“ [Matúš 27:46], bol na Neho položený všetok hriech sveta. To bol jeden okamih. V ďalšej chvíli sa naplnilo: „...*Boh bol v Kristovi mieriac so Sebou svet...*“ [2. Korinťanom 5:19] a „...*nespomínam na tvoje hriechy.*“ [Izaiáš 43:25] To bol ten deň, ktorý Boh zasľuboval v celom Starom zákone, a my sme jednoducho zo srdca vďační za to, že aj dnes smieme počuť Jeho hlas, skutočne hlas Jeho Slova.

Zaznelo to už v úvode: Sme tu, aby sme poznali Božiu vôľu a činili ju. Náš Pán a Spasiteľ predsa povedal: „*Mojím pokrmom je, aby som konal vôľu Toho, ktorý ma poslal.*“ [Ján 4:34] Čo je tvojím a mojím duchovným pokrmom? Toto drahé zjavené Sväté Božie Slovo. Človek nežije len z chleba, ale z každého Slova, ktoré zaznieva z Božích úst [Lukáš 4:4]. Slovo je semeno [Lukáš 8:11] a my sme toto Božie semeno prijali do seba.

Bratia a sestry, tu je tajomstvo: náš Pán bol Slovo [Ján 1:14] a On bol semenom – 1. Mojžišova 3:15, kde stojí, že semeno príde a rozdrví hadovi hlavu. On prišiel ako Slovo, ako semeno, zjavil sa v mäsitom tele, aby hadovi rozdrvil hlavu a vytrhol osteň smrti. „*Smrť, kde je tvoj osteň, peklo, kde je tvoje víťazstvo?! ... Vďaka buď Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista!*“ [1. Korinťanom 15:55] To je plné sväté evanjelium, ktoré sme počuli a ktorému veríme z celého srdca a z celej duše.

Bratia a sestry, sme časťou Božích spásnych dejín v našom čase a môžeme mať priamu účasť pri vyvolaní von, oddelení a príprave.

Stále znova myslíme na biblické miesto [Matúš 25:13] „*Buďte pripravení, pretože nevíete dňa ani hodiny.*“ Myslíme na miesto Písma [Matúš 25:10]: „*Tie, ktoré boli pripravené, vošli na svadobnú hostinu.*“ Myslíme na miesto [Zjavenie 19:7]: „... *a Jeho nevesta sa pripravila.*“ Sú to vzácne miesta Písma, ktoré nás stále znova upozorňujú na cieľ, na to, na čom skutočne záleží.

Dnes by som chcel čítať niekoľko biblických miest, pretože by mal byť krst a musí byť zreteľne povedané, že sa nesmie stať, že do vody vstúpi suchý hriešnik a z vody vyjde mokrý hriešnik, ale predtým musíme prežiť spásu, obrátenie, odpustenie. Aby bol krst zmluvou dobrého svedomia s Bohom. Aby sme prijali naše odpustenie a spasenie a nie len naplnili nejakú vonkajšiu formu, ale v srdci vedeli, čo náš

Pán povedal v Markovi 16:16: „*Ten, kto uverí a pokrstí sa, bude spasený; a kto neuverí, bude odsúdený.*“ Viera v dokonalé dielo spásy je jednoducho nevyhnutná!

Aj to sme už včera večer povedali, pretože v Jánovom evanjeliu stojí napísané: „*A keď on [Svätý Duch] príde, bude usvedčovať svet o hriechu...*“ Skrze kázanie by mala v ľuďoch povstať viera. Neviera pre teba osobne Božie Slovo zbavuje moci a viera ho zmocňuje. Ver a bude zjavené, čo Pán zaslúbil. V 16. kapitole Jánovho evanjelia stojí od verša 7 napísané:

„*No, Ja vám hovorím pravdu, že vám je to užitočné, aby som Ja odišiel. Lebo ak neodídem, Tešiteľ nepríde k vám; ale ak odídem, pošlem ho k vám. A keď On príde, bude usvedčovať svet o hriechu, o spravodlivosti a o súde, a to o hriechu preto, že neveria vo Mňa; o spravodlivosti, že idem k Svojmu Otcovi, a už ma viacej neuvidíte, a o súde, že knieža tohoto sveta je odsúdené.*“

Nielen „bude odsúdené“, ale „je odsúdené“. Hadovi bola rozšliapnutá hlava a osteň bol vytrhnutý. Nemusíme viac žiť v hriechu ani zostávať v neposlušnosti, ale smieme náš život posvätiť Pánu. On nás prijíma. V 1. Korinťanom 1:7–9 stojí napísané:

„*Takže nemáte nedostatku v niktorom dare milosti očakávajúc zjavenie nášho Pána Ježiša Krista, ktorý vás aj upevní a zachová až do konca, bezúhonných v deň nášho Pána Ježiša Krista. Verný je Bôh, skrze ktorého ste povolani v obecenstvo Jeho Syna Ježiša Krista, nášho Pána.*“

Je krásne, že sa nemusíme namáhať, ale môžeme nechať Boha pôsobiť a povedať: „*Pane, tu som, buď mi milostivý.*“ Musí sa to stať a stane sa to. V 1. Korinťanom 2:7 píše Boží muž ďalej:

„*...ale hovoríme múdrosť Božiu v tajomstve, skrytú, ktorú predurčil Boh pred veky na našu slávu.*“

My neprinášame myšlienky alebo výklady, ale Božiu skrytú múdrosť, aby to, čo bolo skryté, bolo zjavené [1. Korinťanom 2:7]. Všetky tajomstvá, ktoré boli skryté, chcel Boh zjaviť a aj ich zjavil. Ako sme už včera povedali: Či je to pád do hriechu, božstvo, krst – každá biblická téma je opäť zjavená. Môžeme čítať všetky tie rôzne biblické miesta a poznať, že Boh si dal tak veľa námahy, aby s nami hovoril a z milosti zjavil to, čo bolo skryté, no patrilo k Božej spásnej rade. V liste Kološanom 2:13-14 apoštol zdôraznil niekoľko vecí:

„I vás, ktorí ste boli mŕtvi v hriechoch a v neobrezanosti svojho tela, spolu oživil s Ním darujúc vám z milosti všetky hriechy, vymažúc písmo, napísané proti nám, záležajúce v rôznych nariadeniach, ktoré bolo proti nám, a vzal ho z prostredku pribijúc ho na kríž.“

Nezostalo ani jedno prestúpenie. Dĺžobný úpis bol roztrhaný. Milosť je milosť, odpustenie je odpustenie, zmierenie je zmierenie, večný život je večný život. Boh nám z milosti daroval všetko, čo k spásu potrebujeme. Ďalej vo verši 15:

„...a odzbrojac kniežatstvá a vrchnosti vystavil ich verejne na odiv víťazosláviac nad nimi v Ňom.“

Bratia a sestry, skrze vzkriesenie bol tu na zemi prenesený Boží dôkaz, že satan je porazený a peklo premožené. Náš Pán v triumfe víťazne premohol: *„Ja žijem a aj vy máte žiť.“* [Ján 14:19] *„Mne je daná všetka moc v nebi i na zemi.“* [Matúš 28:18] Spasenie je vzácne a my ho sme si sami opäť nachádzali v Biblii. Ako už bolo čítané v úvodnom Slove: On dal za nás Svoj život a tak, ako On za nás vylial Svoju krv, krv Novej zmluvy, práve tak stojí v Matúšovi 26:28:

„Toto je Moja tej novej zmluvy krv, ktorá sa vylieva za mnohých na odpustenie hriechov.“

Bratia a sestry, nenechajte sa viac trápiť nepriateľom, predhadzovať si výčitky, ani sa nechať obžalovávať. Aj to by sme ešte raz mohli čítať z listu Rimanom: *„A tak teraz už nieto nijakého odsúdenia tým, ktorí sú v Kristu Ježišovi, ktorí nechodia podľa tela, ale podľa Ducha.“* [Rimanom 8:1] Je to úloha satana – obviňovať. Našou úlohou však je zvestovať: Ty si porazený, nemáš na nás žiadne právo, patríme Pánu ako Jeho vlastníctvo!

Tieto vzácne verše z 8. kapitoly Rimanom môžeme vždy nanovo čítať, ale prosím, prijmite ich! Uchopte ich vo svojich srdciach, nájdite sa v nich a povedzte: *„Toto náleží mne! To hovorí Boh mne dnes! To stojí napísané pre mňa!“* Potom to osobne prežijeme. Vo verši 30 stojí napísané – a je to jednoducho pramocné:

„A ktorých predurčil, tých aj povolal, a ktorých povolal, tých aj ospravedlnil, a ktorých ospravedlnil, tých aj oslávil.“

To je dokonalé spásne dielo na všetky veky. A vo verši 33 stojí:

„Kto bude žalovať na vyvolených Božích? Boh je, ktorý ospravedľuje.“

Ani medzi nami, drahí bratia a sestry, nesmie existovať jedna jediná žaloba proti bratovi. Ani jeden jediný raz z našich úst nesmie vyjsť: „Ten brat učinil to alebo ono.“ Nie! Ani jeden jediný raz sa to nesmie dotknúť našich úst ani byť našimi ústami vyslovené, inak stojíme priamo v službe žalobníka bratov a Sväté Písmo hovorí, ako napísal apoštol Ján: *„Ak milujeme Boha, tak milujeme nášho brata a sme povinní dať za neho svoj život.“* **Ten, kto obviňuje, nie je pripravený dať za svojho brata svoj život. Ale kto osobne prijal odpustenie, bude zo srdca odpúšťať a nič nezapočíta.** Potom nasleduje verš 38 a 39, ktorý sme už spomenuli:

„Lebo som presvedčený, že ani smrť ani život ani anjeli ani vrchnosti ani moci ani prítomné ani budúce veci ani vysokosť ani hĺbokosť ani niktoré iné stvorenie nebude môcť odlúčiť nás od lásky Božej, ktorá je v Kristu Ježišovi, našom Pánovi.“

Čo píše Pavol v prvej Korintňanom 13?

„Keby som mal prorocko a vedel všetky tajomstvá a mal každú vedomosť a keby som mal akúkoľvek vieru, takže by som vrchy prenášal a lásky keby som nemal, nič nie som. ... keby som hovoril ľudskými jazykmi aj anjelskými, a keby som nemal lásky, bol by som cvendžiacim kovom alebo zvučiacim zvonom.“

Takže Božia láska zostáva. Láska k Bohu, láska k Slovu, láska jeden k druhému.

Povedzme to ešte raz úplne zreteľne, ako to vyjadril apoštol Ján: *„...kto nemiluje svojho brata, ktorého videl, ako môže milovať Boha, ktorého nevidel?!“* [1. Jána 4:20] Ak nemiluješ svojho brata, ktorého vidíš, ako môžeš milovať Boha? Zabudni na to! Obráť sa, príď k Bohu, čin pokánia a povedz: „Pane, odpusti mi, buď mi milostivý!“

Bratia a sestry, čas je vážny! Nemá skutočne žiadny zmysel klamať samého seba ani niekoho iného. Tú najväčšiu škodu však z toho spôsobíme sami sebe, ak sa nepostavíme plne a cele na Božiu stranu.

Všetkým, ktorí by sa chceli nechať pokrstiť, všetkým, ktorí prichádzajú noví, dovoľte mi úplne zreteľne povedať, čo povedal náš Pán v Jánovi 3:3:

„Ak sa niekto nenarodí znova, nemôže uzrieť Božie kráľovstvo.“

Existujú len dve „**musíš!**“. Byť znovuzrodený a to druhé, že všetci, ktorí sa klaňajú Bohu, sa musia klaňať v Duchu a v pravde [Ján 4:23]. Kto Boha nevzýva v Duchu a pravde Slova, ten Ho vzýva zbytočne

a potom sa naplní: „*Lež nadarmo ma uctievať učiach učenia, ktoré sú nariadeniami ľudí.*“ [Marek 7:7] A toho je plný celý svet. Tí praví modlitebníci, nie tí všeobecní, ktoviekde, ale praví modlitebníci, ktorí prežili Boha, prijali Slovo, ktorí sú preniknutí pravdou, tí praví modlitebníci budú Boha, ktorý je Duch, vzývať v Duchu a pravde.

Takže všetci, ktorí by sa chceli dať pokrstiť, a aj všetci, ktorí už boli pokrstení: prosím, prijmite to dnes ako dar! Tak, ako je naše prirodzené zrodzenie začiatkom nášho prirodzeného života, tak je znovuzrodenie zo Slova a Ducha začiatkom nášho duchovného života. Bez narodenia nie je vôbec žiadny začiatok možný. Bez narodenia z Boha skrze Ducha a Slovo máme len náboženstvo a toho je svet plný. Pred každým narodením však musí dôjsť k zjednoteniu v láske, musí existovať semeno a všetci, ktorí sú zachránení skrze krv Baránka, budú s Bohom spojení a Jeho Slovo ako semeno je vložené do našich srdc, príde na nás Svätý Duch a stvorí v nás nový Boží život. Tak sme znovuzrodení k živej nádeji v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych [1. Petra 1:3].

Bratia a sestry, to sú Božie skutočnosti a tie musia byť v našom duchovnom živote z milosti zjavené. Máme rôzne biblické miesta, ktoré o tom svedčia. Prejdime priamo k 1. Petrovej 1, kde Boží muž veľmi jasne a zreteľne vyložil, ako sa deje znovuzrodenie. 1. Petrova 1:22-23:

„A tak očistiť svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca.“

Viete, čo by sa teraz malo stať? Každý z nás by mal v tichosti, ale iste sformulovať tieto slová: „Milovaný Pane, nech je to so mnou tak, ako je to tu napísané!“ Prečítame to ešte raz:

„A tak očistiť svoje duše poslušnosťou pravdy skrze Ducha cieľom nepokryteckého milovania bratstva vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca.“

Bratská láska musí byť nepokrytecká! Nie do tváre tak a za chrbtom inak, ale nepokrytecká pravá Božia láska musí byť zjavená. A potom stojí napísané:

„...vrúcne milujte jedni druhých z čistého srdca.“

Neviem, či to všetci cítite, ale ja čím ďalej, tým viac cítim, že ak mi nejaký brat alebo nejaká sestra podajú ruku, nie je to len podanie

ruky, ale vnútorné spojenie v Božej láske. Jednoznačne! Vnútorné spojenie v Božej láske. Môžeme sa objasniť, dať bratovi bozk, pretože sme zostali v Božej láske a Božia láska druhému nič nezapočítava, ale ďakuje za odpustenie a zmierenie. Potom vo verši 23:

„...znova splodení nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým Slovom Boha...“

Semeno! Semeno Božie!

„...znova splodení nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým Slovom Boha a zostávajúcim na veky.“

Hallelujah! Chválený a vyvýšený buď náš Pán za to, že to nie je len napísané, ale že je to zapísané v tvojom a mojom živote ako Božia skúsenosť, ako skutočné prežitie v našich životoch. Jemu, tomu živému Bohu buď za to česť!

Boží muž vo verši 25 končí tým, že Slovo Pánovo je zvestované, ako tu stojí napísané:

„...ale Slovo Pánovo zostáva na veky.“

Áno, ty a ja, ktorí sme Božie Slovo prijali a prežili Božiu milosť, sme prijali večný život a budeme večne u Pána. Aké krásne :

„A to je to Slovo, ktoré sa vám zvestovalo ako evanjelium.“ [podľa nem. prekladu]

Naveky platné evanjelium bolo zvestované aj v našom čase.

V liste Efežanom 4 sa apoštol venuje tomu, že novo obrátení musia usporiadať svoje životy pred Bohom. Môžeme začať už veršom 17:

„To teda hovorím a osvedčujem v Pánovi, aby ste vy už viac nechodili, ako aj ostatní pohania chodia, v márnosti svojej mysle...“

V okamihu obrátenia sa náš život mení. Opúšťame širokú cestu a úzkou bránou vykročíme na cestu a vieme, čo je naším cieľom. To prikazuje všetkým, ktorí svoje životy posvätili Pánu:

„To teda hovorím a osvedčujem v Pánovi, aby ste vy už viac nechodili, ako aj ostatní pohania chodia, v márnosti svojej mysle, zatemnení v rozume súc odcudzení životu Božiemu pre nevedomosť, ktorá je v nich, pre zatvrdenie ich srdca, ktorí, keď otupeli do bezcitnosti, oddali sa nestudatosti páchať každú nečistotu nenasytnou žiadosťou.“

Ak dnes hľadáme do sveta, tak čo sa tam deje? Kde ešte zostalo niečo Božie? Všetci kráčajú po širokej ceste. Potom sme však vo verši 22 vyzvaní:

„...aby ste zložili podľa predchádzajúceho spôsobu žitia vo vás vládnuvšieho starého človeka, rušiaceho sa v klamných žiadostiach, a musíte byť obnovení v najhlbšom vnútri svojho duchovného života a obliecť si nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy.“ [podľa nem. prekladu]

Nielen povedať: „Nechám sa pokrstiť“, ale prosiť Boha o to, aby v najhlbšom vnútri nastalo obnovenie. Aby sme po krste nepokračovali v starej povahe, ale vedeli, že sme našli u Boha milosť, vyznali sme mu svoje hriechy a vo viere sme prijali a uchopili odpustenie. Áno, každý nech opustí svoju vlastnú širokú cestu a nasleduje Pána. Čo čítame obzvlášť v Jánovi 8? Tam k nášmu milovanému Pánovi priviedli ženu, ktorá bola práve prichytená pri cudzoložstve, a potom prišli obvinenia. Aký však bol posledný výrok, ktorý Pán v tejto súvislosti povedal? *„Choď a nehreš viac!“*

Nikdy viac to nekonaj! Ja ti odpúšťam, ale viac to nečiň! To vlastne Pán hovorí nám všetkým. Skutočne existujú ľudia, ktorí majú ducha lži, ducha zvodu (existuje mnoho duchov, ktorí sa ľudstva zmocňujú), a preto je jednoducho dôležité, aby od Boha nastalo vnútorné obnovenie, že by všetci, ktorí boli zmierení skrze krv Baránka, ktorí prijali odpustenie svojich hriechov, z milosti prežili aj svoje vnútorné obnovenie, ako tu stojí napísané.

Čítam verš 23 ešte raz a potom aj verš 24 [podľa nem. prekladu]:

„...musíte byť obnovení v najhlbšom vnútri svojho duchovného života...“

Nie povrchné, s dobrými predsavzatiami, ale povedať: „Pane, vypôsob vo mne dôkladné, úplne až do najhlbšieho vnútra prenikajúce obnovenie, znovuzrodenie, pretože by som chcel byť Tebe ľúby!“

A potom prichádza verš 24:

„...a obliecť si nového človeka, stvoreného podľa Boha v spravodlivosti a svätosti pravdy.“

Boh sa o to postaral a my vieme, že je možné nebyť otrokmi hriechu. Avšak: *„...keď vás Syn vyslobodí, budete skutočne slobodní.“ [Ján 8:36]*

Kto je ešte poviazaný fajčením alebo inými neresťami, nech je oslobodený. Ak to sami nedokázete, prídte a budeme sa spolu modliť. Nepomáha, ak ľudia opustia túto budovu a tento pozemok, idú na susedné parkovisko a tam si zapália cigaretu! To sa viac nesmie diať! To sa viac nesmie diať! Nie! Boh je prítomný! Boh pomáha! Boh

oslobodzuje! Zvesť o kríži je Božou mocou! Nie je to len zvesť, ale ako píše Pavol a ako aj tu stojí napísané, Slovo kríža je Božou mocou tým, ktorí sú zachránení [1. Korinťanom 1:18]. Nechajte sa zachrániť, nechajte sa oslobodiť. Prijmi to dnes od Boha! Nenechaj sa viac zotročovať, nenechaj zo seba robiť blázna! Ver v Pána Ježiša Krista a plne prijmi sám pre seba zmierenie a spasenie a budeš odteraz putovať ako spasený a oslobodený a v pravde budeš môcť povedať: „Dnes sa oplatilo prísť do zhromaždenia, oplatilo sa počuť Slovo, veriť mu a prijať ho!“

Ďalej máme miesto z listu Efežanom 5, kde je nám všetkým pred oči postavený Boží poriadok. Nikto nie je vynechaný, všetci sú do toho zahrnutí. Efežanom 5:21 [podľa nem. prekladu]:

„Navzájom sa podriaďujte, ako to vyžaduje bázeň pred Kristom. Ženy buďte podriadené svojim mužom ako Pánovi, pretože muž je hlavou ženy, ako aj Kristus, Spasiteľ tela, je hlavou Cirkvi. Ako je Cirkev podriadená Kristovi, tak vo všetkom aj ženy mužom.“

Potom prichádzajú na rad muži:

„Muži, milujte svoje ženy tak, ako aj Kristus miloval Cirkev a vydal za ňu samého Seba, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a Slovom; aby si pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet poškvrny ani vrásky, ani nič podobné, aby bola svätá a bez poškvrny.“

To je a bude výsledok posledného zvestovania. Pán vypôsobí poslušnosť. Kto číta ďalej, vidí, že prídu na rad aj deti [6:1].

„Vy, deti, poslúchajte svojich rodičov v Pánovi...“

Všetci prídu na rad. Či už v kapitole 4 alebo 5 – všetci sú na rade, všetci sú do toho zahrnutí.

Bratia a sestry, povedzme úplne zreteľne: S neposlušnosťou cieľ nedosiahneme. Pokiaľ máme vo svojom srdci i ten najmenší odpor proti Slovu, tak čo potom? Nie! Majte vnútorný súhlas! Ak má žena vnútorný súhlas k tomuto Slovu, tak je harmónia, tak každý nachádza to miesto, ktoré mu Boh určil, a nastane harmónia.

Neviem, či tu smiem povedať niečo súkromné, ale ja nejem žiadne jedlo bez toho, aby mi nebola položená otázka: „Chutí ti?“ A ani jeden deň nezaspávam bez toho, aby som počul slová: „Je pekné, že ťa mám.“

Bratia a sestry, žime podľa toho! Jednoducho podľa toho bez námahy žime! Aby každý muž a každá žena jednoducho povedali: „Milovaný Pane, pomôž mi nájsť moje miesto v pozemskom, v duchovnom, v zbere,

v Cirkvi, v službe, úplne všade nech sa deje ku cti Pána to, čo musí byť konané.“

Všetci vieme, že to začína s každým osobne. Ten, kto sám nemá pokoj, nebude prinášať nič iné ako nepokoj. Kto sám má pokoj s Bohom, bude niešť pokoj ďalej. Začína to s každým osobne – s manželstvom, s rodinou, so zborom... Nech Boh z milosti príde s nami všetkými ku Svojmu právu, aby sme bez vrásky a poškrvny, bez hany mohli obstáť pred Božou tvárou, obmytí v krvi Baránka, vzali kúpeľ v Božom Slove – úplne ponorení do Božieho Slova. V gréčtine použité slovo *baptisimo* znamená *úplne ponorený*. Ty viac vôbec nie si vidieť, si celkom ponorený, pochovaný s Kristom, a vstávaš k novému životu. Napĺňa sa: „*S Kristom spolu ukrižovaný som a žijem už nie ja, ale žije vo mne Kristus.*“ [Galaťanom 2:20]

O zvesti sme dnes veľa nepovedali, ale to nie je potrebné. Budem musieť písať o niektorých veciach, aby som dal Božiemu Slovu za pravdu a všetko biblicky osvetlil.

Zhrňme, o čo sa teraz jedná: Pán vedie Svoju Cirkev späť na začiatok – ku všetkým prežitiam spásy – pokániu, obráteniu, krstu, krstu Duchom, plnému obnoveniu, znovuzrozeniu skrze Svätého Ducha až po zapečatenie Svätým Duchom ku dňu vykúpenia našich tiel.

Všetci sme pochopili, že čas je veľmi vážny. Hľadáme na Izrael, na Blízky východ, hľadáme do vlastnej krajiny, na Európu. Nech hľadáme kamkoľvek, nič už nie je tak, ako bolo. Všade sú nepokoje, nespravodlivosť, všade sa niečo deje. Bohu však buď vďaka za to, že je napísané: „*A keď sa to začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite svoje hlavy, lebo sa blíži vaše vykúpenie.*“ [Lukáš 21:28] To môžeme skutočne poznať na základe Božieho Slova – teraz žijeme v poslednom časovom úseku pred návratom Ježiša Krista.

Do tejto témy hlbšie nezájdeme. Prichádzame k záveru a k tomu patrí, že Boh poslal hlad počuť Jeho Slovo a ten istý Boh, ktorý povedal, že zvešť predíde druhému príchodu Krista, sa postaral o to, že sa to mohlo stať a stalo sa, že sú skutočne dosahované končiny zeme.

Dnes by sme na tomto mieste chceli vysloviť: „*Buďte požehnaní vo všetkých národoch, jazykoch a národnostiach. Buďte posvätení Bohu pre čas i večnosť! Verte! Verte každému Slovu! Každému Slovu.*“

Keď brat Branham dal spievať chórus *Jemu len ver*, tak sa jednalo najmä o uzdravenia. Ak dnes spievame ten istý chórus my, tak nejde

len o uzdravenie, ale o to, veriť každému Božiemu Slovu, pretože ten, kto Bohu neverí, činí z Neho luhára [1. Jána 5:10]. V Rimanom 3 je napísané, že Boh je pravdivý a každý človek luhár. Náš Pán predsa povedal: „...*ak neuveríte, že Ja som, zomriete vo svojich hriechoch.*“ [Jána 8:24] My veríme, že On je ten istý, veríme, že existuje len jeden jediný Boh, ktorý sa ku našej spáse zjavil ako Otec, skrze Syna a Svätého Ducha. Nie traja bohovia, nie traja veční, ale jeden večný Boh, ktorý skutočne vykonáva Svoj plán spásy. Otec sa musel zjaviť v Synovi, aby nám dal ustanovenie do synovstva – Galaťanom 4:4. Ó, aké vzácne je Božie Slovo a Božie cesty, aké nádherné je poučenie, ktoré skutočne prijímame a zo srdca mu veríme a Bohu samotnému vzdávame česť v Ježišovom svätom mene. Amen.

Povstaňme k modlitbe.

Kým ukončíme toto zhromaždenie, chcel by som poprosiť bratov z Rwandy, brata z Rumunska, Bulharska, aby prišli dopredu, aby sme im mohli odovzdať mimoriadne pozdravy a Božie požehnanie na cestu a Boha prosiť o to, aby ich požehnal a bol s nimi. Vidím brata Müllera... každý, kto sa cíti vedený. Aj brat Gilbert. Príďte všetci dopredu. Aká milosť! Poďte pokojne na pódium.

Brat z Austrálie je tu prvýkrát. Človek musí letieť na Madeiru, aby muž z Austrálie počul Slovo a povedal: „Budúci víkend sa dám v Krefelde pokrstiť.“ Boh ťa požehnaj! To je Boží čas pre teba!

Spôsob, ako Boh požehnal a použil týchto dvoch bratov z Angoly, je jednoducho pramocný. Nenachádzam slová. Keď som bol v Angole, kde Boh otvoril dvere, zavolať mi prezident a privítal ma v mene Pánovom. Boh požehnal celý národ i našich bratov a postavil ich ku požehnaniu. Boh má Svoj ľud vo všetkých národoch a jazykoch. Buďte požehnaní v mene Pánovom. Vezmite pozdravy všetkým našim bratom a sestram.

Brat Gilbert je tiež Boží muž z Paríža. Boh s tebou, vezmi pozdravy našim súrodencom vo Francúzsku.

Nech prídu aj ostatní bratia.

[*bratovi z Bulharska*] Brat, nevieš, ako sa cítim. Boh nebies tieto dva dni učinil pre teba. Prosím, nes Slovo vo svojom srdci. Nech si ťa Boh mocne použije a prebohato ťa požehná, a postaví ku požehnaniu, je mojou modlitbou. Pozdravuj všetkých, ktorí Pána milujú, a kedykoľvek

budeš s niekým telefonovať, povedz: „Bol som v Krefelde...“ a povedz im, čo Boh učinil. Amen.

[bratovi z Brazílie] Srdečná vďaka za to, že si prišiel. Sme oboznámení so situáciou v Brazílii. Prešlo mnoho rokov, ale posledné 3 roky použil Boh na to, aby priniesol svetlo, daroval jasnosť a Slovo postavil na svietnik. Boh teba a iných použil k tomu, aby bolo podávané ďalej. Buď požehnaný v mene Pánovom a vezmi so sebou pozdravy. Amen.

[ďalšiemu bratovi z Brazílie] Aj tebe, milovaný brat, želáme zo srdca Božie požehnanie. Jeho starý otec bol jedným z tých prvých v Brazílii. V roku 1972 prijal Slovo a potom prišli roky, kedy krajinu ovládol americký vplyv a povstali mnohé učenia, ktoré nie sú biblické. No Boh to viedol tak, že brat Helmut Miskys, ktorý sa narodil v Sao Paule, tam často cestoval. Posledné 3 cesty priniesli takú zmenu, že dnes môžeme povedať, že 80% zo všetkých tých, ktorí poblúdili, sa vrátili späť k Bohu a Božiemu Slovu. Náš brat posvätil svoj život Bohu. Buď požehnaný.

[modlitba]

Kde je brat Nobel Gill? Prvé ovocie z Afganistanu. V roku 1972 na hraniciach s Afganistanom počul len jedno jediné kázanie a povedal: „To je pravda, tomu verím.“ Boh mu požehnal a použil ho. Boh Ti žehnaj. Všetci sme zostarli.

Sme skutočne v požehnanej atmosfére pred Božou tvárou. Neviem, ako sa cítite vy. Boh je prítomný! A ako brat Müller práve povedal – dokonalá láska. Žijeme v čase dokonalého zjavenia Slova, v čase plného zjavenia Božej vôle, v čase dokonalej lásky k Bohu a k Jeho Slovu. Všetko čiastkové dielo má skončiť, ako náš Pán povedal: „...keď príde to, čo je dokonalé, vtedy to z čiastky bude zmarené.“ [1. Korinťanom 13:10] On nás vskutku vedie do Božej dokonalosti. Amen. Všetkým želáme Božie požehnanie. Amen.

[pieseň a požehnanie dieťaťa]

Teraz prosíme všetkých, ktorí sa chcú dať pokrstiť, aby prišli dopredu. Zatiaľ zaspievame obľúbený chórus brata Branhama *Milujem Ho, milujem Ho*.

[krstencom] Z celého srdca veríte v Ježiša Krista, vášho Pána a Spasiteľa? Veríte, že On vylial Svoju krv, odpustil vaše hriechy, zmieril vás s Bohom a daroval nový večný život? Modlime sa.

Pane, všemohúci Bože, polož Svoje ruky na všetkých našich bratov a sestry. Nech sú Tebe posvätení. Nech sa uzavrie zmluva dobrého svedomia v moci vzkriesenia Ježiša Krista z mŕtvych. Nech sa naplní Rimanom 6 – „*S Kristom ukrižovaní, s Ním sme zomreli, s Ním sme pochovaní, s Ním sme povstali k novému životu.*“ Pozdvihni nad nimi Svoju tvár a daruj im Tvoj pokoj a Tvoje požehnanie v Ježišovom svätom mene. Amen.

Prosím, spomínajte ma v modlitbách. Mám pred sebou jednu z najdlhších ciest. Najradšej by som už zostal tu, ale stále sú veriaci, ktorí musia byť dosiahnutí. Tentoraz to je Hongkong, Filipíny, Malajzia, Kambodža, Bangkok a okolie, aby Slovo Pánovo bolo nesené. Boh Pán všetkých požehnaj, všetkých tých, ktorí v tomto čase prijímajú Jeho Slovo, počujú a veria mu. Sme jednoducho vďační za to, že je to možné. Ďakujeme za vaše modlitby. Ďakujeme za to, že ste prišli.

Boh požehnaj mimoriadnym spôsobom našich prekladateľov, brata Jeana-Lamberta, brata Erwina Pacheca, brata Siegfrieda Flecka a všetkých ostatných prekladateľov, ktorí Slovo Pánovo dávajú ďalej. Prosím, choďte tentokrát z tohto miesta v plnej viere a myslíte na to, že bez viery nie je možné ľubiť sa Bohu. Verme Bohu z celého srdca a uvidíme naplnenie zaslúbení. Koľkí z vás veria zvesti konečného času? Koľkí z vás veria, že Boh poslal Svojho proroka? Chválený a velebený! Pán nás všetkých požehnaj. Amen.

[pieseň spevokolu]

Čítam ešte jeden verš zo Zjavenia 19:7 [podľa nem. prekladu]:

„Radujme sa, plesajme a vzdávajme mu slávu, lebo prišla svadba Baránkova a Jeho Nevesta sa pripravila.“

Tebe, Boží Baránku, buď česť, Tvoja obeť je dokonaná!

„Hľa, Baránok Boží, ktorý sníma hriech sveta.“ [Ján 1:29]

Potom všetci zvoláme a prežijeme:

„Radujme sa a plesajme a vzdajme jemu chválu, lebo prišla svadba Baránkova, a jeho manželka sa pripravila. A dalo sa jej, aby sa obliekla do čistého a nádherného kmentu, lebo tým kmentom sú skutky spravodlivosti svätých. A riekol mi: Píš! Blahoslavení povolaní k večeri svadby Baránkovej. A zase mi riekol: To sú pravdivé slová Božie.“

Opäť bozkávam Bibliu. Aké nádherné Slovo!

Brat John, Boh ťa požehnaj, posielame mnoho pozdravov. Je brat Yuri Gebernyk dnes na našom mieste? Príď pokojne a budete Pánu s bratom Schmidtom ďakovať. Sme jednoducho zo srdca Pánu vďační. Brat Yuri z ďalekého Kazachstanu.

[modlitby]

Buďte skutočne odovzdaní Božej milosti. Vezmite si k srdcu každé Slovo a ďakujte zaň Pánu. On to učiní. Dávame aj bratovi Tatymu a bratovi Willimu z Londýna srdečné pozdravy. Všetkým bratom, ktorí odvšadiaľ prišli, aj keď neboli zavolaní dopredu alebo zmienení – sme v Pánu spojení a sme Bohu vďační za všetkých bratov, ktorí ďalej dávajú ten istý duchovný pokrm a veria tomu istému. Pánu nech je vzdaná všetka česť a chvála. Je plánované, žeby sme na Veľký piatok pred veľkonočným víkendom pred Zürichom mali zhromaždenie v Boblingene a potom v nedeľu v Zürichu. Všetci sú všade pozvaní. Boh vám všetkým požehnaj.